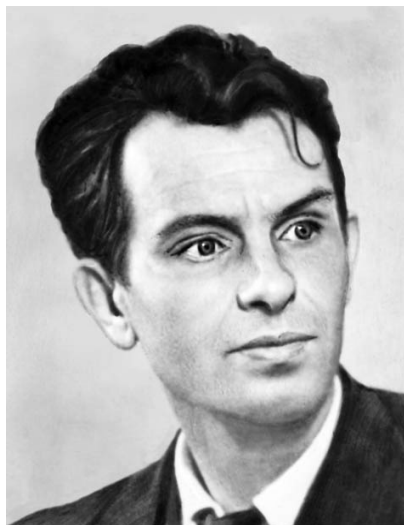




КОСМАТЕНКО Анатолій Денисович (псевд. — Анатолій Троян; 03. 10. 1921, с. Времівка, нині Великоновосілків. р-ну Донец. обл. — 06. 04. 1975, Київ) — поет-байкар. Член СПУ (1955). Учасник 2-ї світової війни. Закін. Київський університет (1953). Працював у ред.

г. «Літературна Україна», видавництві «Радянський письменник», ж. «Дніпро» (усі — Київ). Друкувався від 1947. Творчо засвоївши досвід класич. укр. байкарства, шукав засоби оновлення жанру, тому байки К. часом близькі до притчі, новели, фейлетону, гуморески, пародії. Писав також ліричні вірші. У рідному селі на будинку, де жив К., встановлено мемор. дошку.

Основні твори

Байки. 1953; Кручені паничі. 1956; Слово. 1959; Сміх і гнів. 1965; Запорожець і чорт. 1969; Скіфська сережка. 1972; У лісі й поза лісом. 1972; Жагуче кохання. 1977; Сатира, гумор, лірика. 1981 (усі — Київ).

Рекомендована література

1. Зуб І. Зброя несхибного прицілу. К., 1965;
2. Воскрекасенко С. Портрети зблизька. К., 1977;
3. Косяченко В. Любов'ю окрилений сміх. К., 1985;
4. Мушкетик Ю. Спогад про Анатолія Косматенка // ЛУ. 2011, 15 груд.

В. Т. Косяченко

Бібліографічний опис:

Косматенко Анатолій Денисович / В. Т. Косяченко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-3824>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).